

Is armoede erfelijk?

Marion van den Brakel en Linda Moonen

Niet-westerse allochtonen uit een gezin met een laag inkomen lopen meer risico dan autochtonen en westerse allochtonen om zelf ook een laag inkomen te hebben. Zijn ze echter opgegroeid in een gezin dat hoog op de inkomensladder stond, dan is hun kans om zelf ook zo'n gunstige inkomenspositie te bereiken even groot als bij autochtonen en westerse allochtonen. Ook is er geen verschil tussen de drie herkomstgroepen wat betreft de kans op langdurige armoede wanneer ze afkomstig zijn uit een arm gezin.

1. Inleiding

De overheid hecht veel waarde aan de sociaaleconomische integratie van allochtonen. Zo stimuleert zij het kunnen voorzien in eigen onderhoud. Deelname aan arbeid en het aldus verwerven van een eigen inkomen vormen de sleutel hiertoe (Ministerie van VROM/WWI, 2007). Hoewel niet-westerse allochtonen op sociaaleconomisch terrein nog achterstanden hebben op autochtonen, zijn hun situatie op de arbeidsmarkt en hun inkomenspositie de laatste jaren wel verbeterd (CBS, 2008).

In het kader van sociaaleconomische integratie is het daarnaast ook belangrijk antwoord te krijgen op de vraag in hoeverre niet-westerse allochtonen zich qua inkomen verbeterd of verslechterd hebben ten opzichte van hun ouders. Het bekende spreekwoord zegt immers dat wie voor een dubbeltje geboren is, nooit een kwartje zal worden. Veel onderzoeken bevestigen bovendien dit spreekwoord (zie bijvoorbeeld Blau & Duncan 1967, Ganzeboom & Luijckx 1995 en Kösters & Otten 2007). Wanneer de inkomenssituatie van niet-westerse allochtonen beter is dan die van hun ouders, blijven zij echter een kwetsbare positie behouden wanneer autochtonen zich nog sterker verbeterd hebben ten opzichte van hun ouders. Van belang is dus ook de vraag of er verschil is tussen autochtonen en allochtonen als het gaat om inkomensmobiliteit tussen generaties. Anders gezegd: is de mate van samenhang tussen het inkomen van ouders en de eigen financiële situatie vergelijkbaar voor allochtonen en autochtonen? Een andere vraag is of allochtonen en autochtonen die opgroeiden in een arm gezin evenveel kans hebben om de situatie van armoede te ontstijgen. Deze onderzoeksvragen vormen het onderwerp van dit artikel.

2. Data en onderzoekspopulatie

Om de samenhang in het inkomen van twee opeenvolgende generaties na te gaan is gebruik gemaakt van gegevens van het Inkomenspanelonderzoek (IPO). De inkomensgegevens van steekproefpersonen van het IPO 2005 zijn gekoppeld aan die van hun ouders uit 1985. Om

de vergelijkbaarheid van de inkomenssituaties uit 1985 en 2005 te bevorderen, gelden voor de onderzoekspersonen de volgende criteria:

- De leeftijd van de onderzoekspersonen ligt in 2005 tussen de 30 en 38 jaar (en in 1985 dus tussen de 10 en 18 jaar).
- In 1985 waren de onderzoekspersonen minderjarig kind, terwijl zij in 2005 hoofdkostwinner of partner van de hoofdkostwinner waren.

De steekproefpopulatie bestaat uit 7 952 personen van 31 tot 38 jaar en vormt een goede afspiegeling van de bevolking van deze leeftijd die minimaal twintig jaar in Nederland woont, wat betreft de kenmerken geslacht en herkomstland. Om de samenhang in het inkomen van de opeenvolgende generaties te onderzoeken, zijn de inkomens (zie kader) van de onderzoekspersonen en die van hun ouders verdeeld in drie inkomensklassen (eerste kwintiel / tweede, derde en vierde kwintiel / vijfde kwintiel). In paragraaf 4 wordt een alternatieve indeling gebruikt: het al dan niet hebben van een inkomen onder de lage-inkomensgrens. Daarbij wordt onderscheiden tussen het incidenteel (in één jaar) en het langdurig (ook in één of meer jaren voorafgaand aan dat jaar) hebben van een laag inkomen.

Inkomen

In het onderzoek naar inkomensmobiliteit tussen generaties is uitgegaan van de vrij besteedbare inkomensruimte van iedere inwoner van Nederland. Het besteedbaar inkomen is opgebouwd uit loon, winst en inkomen uit vermogen vermeerderd met ontvangen uitkeringen en andere toelagen, en verminderd met de betaalde premies en belastingen. Het besteedbaar huishoudensinkomen is gelijk aan de som van het besteedbaar inkomen van alle leden van het huishouden. Om de inkomens van verschillende type huishoudens onderling vergelijkbaar te maken, wordt het besteedbaar huishoudensinkomen met behulp van equivalentiefactoren (CBS, 2004) gecorrigeerd voor verschillen in grootte en samenstelling van het huishouden. Dit gestandaardiseerde huishoudensinkomen wordt vervolgens toegekend aan iedere persoon van het huishouden. De persoon met dit aan hem of haar toegekende huishoudensinkomen is de eenheid voor verdere berekening.

Merk op dat de conclusies uit de analyses van dit artikel alleen gelden voor de bevolking van 31 tot 38 jaar die twintig jaar geleden ook al in Nederland woonde ¹⁾. De analyses geven antwoord op de vraag in welke mate er voor deze mensen sprake is van inkomensmobiliteit ten opzichte van hun ouders twintig jaar geleden.

3. Is de inkomenspositie van de ouders erfelijk?

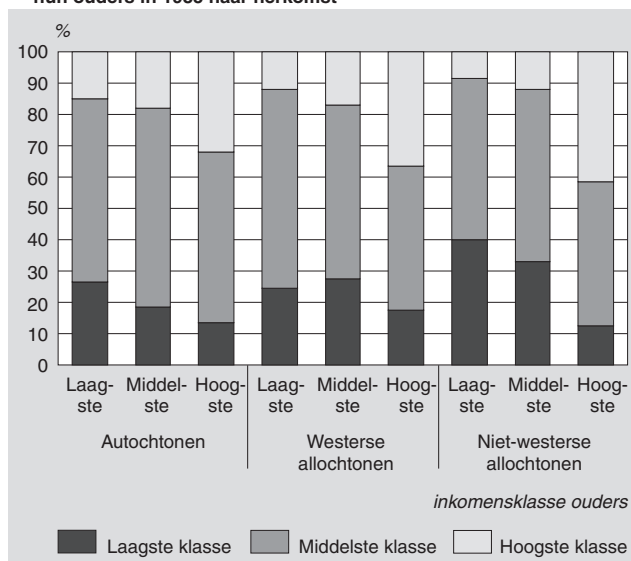
Of personen hetzelfde inkomensniveau bereiken als hun ouders, of het wellicht beter of slechter doen, wordt nagegaan aan de hand van de inkomensmobiliteit. Wanneer de eigen inkomenspositie volledig correspondeert met die van de ouders (en dus de inkomensklasse dezelfde is als die van de ouders), is er geen sprake van inkomensmobiliteit. Correspondeert de eigen inkomenspositie helemaal niet met die van de ouders, dan heeft iedereen evenveel kans om in een bepaalde inkomensklasse terecht te komen, en is de inkomensmobiliteit hoog. Er is sprake van opwaartse inkomensmobiliteit als het eigen inkomen in een hogere klasse valt dan het inkomen van de ouders. Terugvallen in inkomensklasse ten opzichte van de ouders betekent neerwaartse mobiliteit.

De opwaartse inkomensmobiliteit van autochtonen en westerse allochtonen is groter dan van niet-westerse allochtonen. Dit geldt vooral voor degenen met ouders in de laagste inkomensklasse. Zo hebben drie op de vier autochtonen en westerse allochtonen van wie de ouders tot de laagste klasse behoorden zelf een inkomen in een hogere klasse. Niet-westerse allochtonen stromen minder vaak door naar een hogere inkomensklasse: drie op de vijf allochtonen van niet-westerse afkomst met ouders in de laagste klasse hebben zelf een inkomen in een hogere klasse.

Autochtonen en allochtonen met ouders in de hoogste inkomensklasse verschillen niet significant in neerwaartse inkomensmobiliteit: ze komen even vaak terecht in een lagere klasse. Hadden de ouders een inkomen in de middenklasse dan is er wel verschil: twee op de tien autochtonen hebben in dat geval zelf een inkomen in de laagste klasse, tegenover drie op de tien westerse en niet-westerse allochtonen.

De positie op de inkomensladder wordt uiteraard niet alleen bepaald door de inkomenspositie van de ouders. Opleidingsniveau en de positie op de arbeidsmarkt spelen ook een rol. Niet-westerse allochtonen hebben op diverse

1. Inkomensklasse van personen in 2005 naar inkomensklasse van hun ouders in 1985 naar herkomst

sociaaleconomische terreinen nog achterstanden ten opzichte van autochtonen. Hun opleidingsniveau en arbeidsdeelname zijn doorgaans lager dan van autochtonen. Bovendien verdienen niet-westerse allochtonen veelal minder dan autochtonen en zijn zij vaker afhankelijk van een uitkering (CBS, 2008). Daarnaast hebben niet-westerse allochtonen meestal grotere gezinnen, waardoor hun huishoudensinkomen met meer personen gedeeld moet worden. Via logistische regressieanalyse kan rekening gehouden worden met dergelijke verschillen en kan het netto effect van de inkomenspositie van de ouders op het eigen inkomen worden vastgesteld. Echter, veel sociaaleconomische kenmerken hangen samen, zoals opleidings-

Logistische regressie

Om de invloed van een of meer (n) onafhankelijke variabelen X_1, \dots, X_n (bijvoorbeeld het inkomen van de ouders in 1985 en de belangrijkste inkomensbron) op een afhankelijke variabele Y in twee categorieën (bijvoorbeeld wel of niet een inkomen in de laagste klasse in 2005) te onderzoeken wordt doorgaans logistische regressieanalyse gebruikt (Agresti, 2002). Bij het logistisch regressiemodel is de regressievergelijking:

$$P(Y) = \frac{1}{1 + e^{-(b_0 + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_n X_n + \epsilon)}}$$

ofwel

$$\ln\left(\frac{P(Y)}{1 - P(Y)}\right) = b_0 + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_n X_n + \epsilon$$

In plaats van de variabele Y zelf te verklaren, wordt met dit model juist de kans $P(Y)$ op het vóórkomen van Y (het hebben van een inkomen in de laagste klasse) verklaard. Dit komt op hetzelfde neer als het verklaren van de natuurlijke logaritme (\ln) van de kansverhouding (odds). Deze logaritme wordt de log odds of logit genoemd. Het logistische regressiemodel lijkt sterk op een het regressiemodel bij lineaire regressieanalyse: b_0 is de intercept, b_1 is de parameter die het effect van X_1 aangeeft, b_2 de parameter die het effect van X_2 aangeeft enz.

Gewoonlijk worden uit een logistische regressieanalyse de zogenoemde odds ratio's gepubliceerd. Een odds ratio is de verhouding van twee kansverhoudingen (twee odds). De odds ratio geeft aan hoeveel keer vaker de waarde 'wel' versus 'niet' wordt gescoord op de afhankelijke variabele (dus: wel een inkomen in de laagste klasse versus niet) bij een bepaalde categorie ten opzichte van de referentiecategorie. Bij een positief effect is de waarde van de odds ratio groter dan 1, bij een negatief effect ligt de waarde tussen 0 en 1.

Wanneer de score 'wel' weinig voorkomt (de verdeling 'wel' / 'niet' is scheef), geeft de odds ratio bij benadering aan hoeveel keer vaker de waarde 'wel' wordt gescoord op de afhankelijke variabele (dus: wel een inkomen in de laagste klasse) bij een bepaalde categorie ten opzichte van de referentiecategorie.

niveau en loon. Daarnaast zijn slechts enkele kenmerken beschikbaar uit het Inkomenspanelonderzoek. In de regressieanalyses wordt daarom alleen de belangrijkste inkomensbron (arbeid en winst of uitkering) gebruikt om te corrigeren voor verschillen in de sociaaleconomische positie. Merk op dat impliciet al gecorrigeerd is voor grootte en samenstelling van het huishouden, door het gebruik van het gestandaardiseerde inkomen (zie paragraaf 2).

Logistische regressie geeft het effect van de inkomenspositie van de ouders op de eigen inkomenspositie, al dan niet

gecorrigeerd voor de belangrijkste inkomensbron. Dit (netto) effect wordt uitgedrukt in een zogenoemde *odds ratio*. In de meeste regressieanalyses vormen autochtonen uit een gezin met een inkomen in de laagste klasse de referentiegroep. Zo geeft de odds ratio voor de groep niet-westerse allochtonen uit een gezin met een inkomen in de laagste klasse aan hoeveel keer meer of minder zij kans maken om zelf een inkomen in de laagste klasse versus een inkomen in een hogere klasse te hebben dan deze referentiegroep.

Staat 1
Samenhang (odds ratio's) tussen het hebben van een inkomen in de laagste inkomensklasse in 2005¹⁾ en de inkomensklasse van de ouders in 1985 naar herkomst

	Ongecorrigeerd		Gecorrigeerd ²⁾	
	Odds ratio	95% BI	Odds ratio	95% BI
<i>Autochtonen</i>				
Ouders laagste inkomensklasse	1,000		1,000	
Ouders middelste inkomensklasse	0,631	[0,546– 0,730]	0,676	[0,578– 0,791]
Ouders hoogste inkomensklasse	0,435	[0,358– 0,529]	0,480	[0,390– 0,590]
<i>Westerse allochtonen</i>				
Ouders laagste inkomensklasse	0,908	[0,578– 1,426]	0,853	[0,519– 1,402]
Ouders middelste inkomensklasse	1,048	[0,781– 1,407]	0,931	[0,671– 1,291]
Ouders hoogste inkomensklasse	0,586	[0,360– 0,953]	0,618	[0,368– 1,038]
<i>Niet-westerse allochtonen</i>				
Ouders laagste inkomensklasse	1,843	[1,330– 2,553]	1,547	[1,075– 2,228]
Ouders middelste inkomensklasse	1,383	[0,987– 1,940]	1,183	[0,810– 1,728]
Ouders hoogste inkomensklasse	0,399	[0,118– 1,345]	0,515	[0,152– 1,738]

¹⁾ Er is hier onderscheiden tussen twee inkomensklassen: de laagste klasse en de overige.

²⁾ Gecorrigeerd voor de samenhang met belangrijkste inkomensbron van het huishouden in 2005.

Staat 2
Samenhang (odds ratio's) tussen het hebben van een inkomen in de hoogste inkomensklasse in 2005¹⁾ en de inkomensklasse van de ouders in 1985 naar herkomst

	Ongecorrigeerd		Gecorrigeerd ²⁾	
	Odds ratio	95% BI	Odds ratio	95% BI
<i>Autochtonen</i>				
Ouders laagste inkomensklasse	0,380	[0,315– 0,458]	0,398	[0,330– 0,480]
Ouders middelste inkomensklasse	0,467	[0,408– 0,534]	0,471	[0,411– 0,539]
Ouders hoogste inkomensklasse	1,000		1,000	
<i>Westerse allochtonen</i>				
Ouders laagste inkomensklasse	0,284	[0,158– 0,512]	0,301	[0,166– 0,544]
Ouders middelste inkomensklasse	0,434	[0,310– 0,607]	0,475	[0,338– 0,667]
Ouders hoogste inkomensklasse	1,212	[0,823– 1,784]	1,244	[0,841– 1,839]
<i>Niet-westerse allochtonen</i>				
Ouders laagste inkomensklasse	0,198	[0,115– 0,339]	0,229	[0,133– 0,396]
Ouders middelste inkomensklasse	0,289	[0,181– 0,462]	0,326	[0,203– 0,524]
Ouders hoogste inkomensklasse	1,515	[0,668– 3,436]	1,456	[0,642– 3,302]

¹⁾ Er is hier onderscheiden tussen twee inkomensklassen: de hoogste klasse en de overige.

²⁾ Gecorrigeerd voor de samenhang met belangrijkste inkomensbron van het huishouden in 2005.

Niet-westerse allochtonen met ouders in de laagste inkomensklasse hebben ruim 1,8-maal zoveel kans op een inkomen in de laagste klasse versus een hogere klasse dan autochtonen met ouders in de laagste klasse. Rekening houdend met de belangrijkste inkomensbron, dat wil zeggen: gecorrigeerd voor het feit dat niet-westerse allochtonen vaker een uitkering hebben, is dat nog altijd ruim 1,5-maal zoveel. Tussen autochtonen en westerse allochtonen met ouders in de laagste inkomensklasse is er, ongecorrigeerd en gecorrigeerd, geen verschil.

Uit staat 1 blijkt verder dat autochtonen van wie de ouders een inkomen in de middelste of hoogste klasse hadden significant minder kans hebben op een inkomen in de laagste klasse versus een inkomen in een hogere klasse dan autochtonen met ouders die tot de laagste inkomensklasse behoorden. Dit geldt ook voor westerse allochtonen met ouders in de hoogste inkomensklasse. Als rekening wordt gehouden met de belangrijkste inkomensbron valt dit laatste verschil echter weg.

Voor niet-westerse allochtonen die opgroeiden in een gezin met een inkomen in de hoogste klasse is de kans om

Lage-inkomensgrens

Het afbakenen van de categorie personen in een huishouden met risico op armoede gebeurt op basis van de lage-inkomensgrens. Deze grens is afgeleid van het bedrag dat een alleenstaande bijstandsgerechtigde in 1979 ontving toen deze in koopkracht het hoogst was. Voor de jaren erna is deze norm gecorrigeerd voor inflatie. In prijzen van het jaar 2005 bedroeg de lage-inkomensgrens voor een alleenstaande 10 440 euro. Het gestandaardiseerde huishoudensinkomen (exclusief huurtoeslag) wordt vergeleken met de lage-inkomensgrens om te bepalen of een huishouden een risico op armoede heeft.

zelf een inkomen in de hoogste klasse versus een lager inkomen te hebben niet significant verschillend van die voor autochtonen, ook niet na correctie voor de belangrijkste inkomensbron. Dit geldt ook voor westerse allochtonen. Uit staat 2 blijkt tevens dat personen wier ouders een inkomen in de laagste of in de middelste klasse hadden, zelf beduidend minder kans hebben op een inkomen in de hoogste versus een lagere klasse dan autochtonen met ouders in de hoogste klasse. Dit geldt, ongecorrigeerd en gecorrigeerd, voor zowel autochtonen als voor westerse en niet-westerse allochtonen.

4. Wordt armoede doorgegeven van generatie op generatie?

Niet-westerse allochtonen hebben een groter risico op armoede dan autochtonen en westerse allochtonen (CBS/SCP, 2008). De vraag is of dit risico op armoede bij niet-westerse allochtonen ook vaker doorgegeven wordt van generatie op generatie. Het risico op armoede is bepaald aan de hand van de lage-inkomensgrens (zie kader). Deze grens gaat uit van het inkomen van het huishouden. De welvaartspositie van mensen is immers niet alleen afhankelijk van het eigen inkomen, maar ook van het inkomen van andere leden van het huishouden. De hoogte van het huishoudensinkomen is bepalend of een huishouden (en de personen die daartoe behoren) gerekend moet worden tot de huishoudens die een risico hebben op armoede.

Voor niet-westerse allochtonen die opgroeiden in een arm gezin is de kans om zelf ook een laag inkomen te hebben ruim twee keer zo groot als voor autochtonen uit een arm gezin. Dit is zowel voor als na correctie voor de belangrijkste inkomensbron het geval. Het risico op langdurige²⁾ armoede verschilt voor niet-westerse allochtonen wier ouders een laag inkomen hadden echter niet significant van dat voor autochtonen uit een gezin met een laag inkomen. Dit betekent dat bij niet-westerse allochtonen de

Staat 3
Samenhang (odds ratio's) tussen het risico op een (langdurig¹⁾) laag inkomen in 2005 en het inkomen van de ouders in 1985 naar herkomst²⁾

	Risico op laag inkomen				Risico op langdurig ¹⁾ laag inkomen			
	Ongecorrigeerd		Gecorrigeerd ³⁾		Ongecorrigeerd		Gecorrigeerd ³⁾	
	Odds ratio	95% BI	Odds ratio	95% BI	Odds ratio	95% BI	Odds ratio	95% BI
<i>Autochtonen</i>								
Ouders laag inkomen	1,000		1,000		1,000		1,000	
Ouders overig inkomen	0,617	[0,495– 0,770]	0,788	[0,614– 1,011]	0,590	[0,441– 0,789]	0,849	[0,610– 1,180]
<i>Westers allochtonen</i>								
Ouders laag inkomen	0,757	[0,342– 1,674]	0,825	[0,342– 1,991]	0,974	[0,382– 2,481]	1,154	[0,401– 3,321]
Ouders overig inkomen	1,340	[0,934– 1,923]	1,355	[0,896– 2,048]	1,517	[0,968– 2,377]	1,551	[0,918– 2,622]
<i>Niet-westers allochtonen</i>								
Ouders laag inkomen	2,297	[1,483– 3,556]	2,053	[1,223– 3,447]	1,480	[0,780– 2,808]	1,000	[0,471– 2,124]
Ouders overig inkomen	1,025	[0,600– 1,753]	0,878	[0,473– 1,630]	1,216	[0,628– 2,355]	1,048	[0,487– 2,257]

¹⁾ Twee opeenvolgende jaren of langer.

²⁾ Studentenhuishoudens en huishoudens met slechts een gedeelte van het jaar inkomen worden buiten beschouwing gelaten.

³⁾ Gecorrigeerd voor de samenhang met belangrijkste inkomensbron in 2005.

stabiliteit van het inkomen geringer is dan bij autochtonen en niet-westerse allochtonen. Dit hangt mede samen met de conjunctuurgevoeligheid van de arbeidsmarktpositie van niet-westerse allochtonen (CBS, 2008).

Voor personen die niet in een arm gezin opgroeiden is het risico op armoede, ongeacht hun herkomst, niet significant lager dan voor autochtonen uit een arm gezin.

5. Conclusies

Eenmaal opgegroeid in een gezin met een gering inkomen houden niet-westerse allochtonen deze inkomenspositie vaker dan autochtonen. Tussen autochtonen en westerse allochtonen is er op dit punt geen verschil. Allochtonen – zowel westerse als niet-westerse – die zijn opgegroeid in een gezin dat hoog op de inkomensladder stond, hebben evenveel kans om deze gunstige inkomenspositie te behouden als autochtonen.

Voor niet-westerse allochtonen die opgroeiden in een arm gezin is de kans groter om zelf ook in armoede te leven dan voor autochtonen. De kans om in langdurige armoede terecht te komen is voor niet-westerse allochtonen en autochtonen echter niet significant verschillend. Westerse allochtonen hebben evenveel kans op (langdurige) armoede als autochtonen wanneer zij opgroeiden in een arm gezin.

Technische toelichting

Inkomenspanelonderzoek

De cijfers over de personele inkomensverdeling worden op basis van het Inkomenspanelonderzoek (IPO) gemaakt. Het IPO is een steekproefonderzoek op basis van een panel, dat sinds 1989 bestaat. Dit panel bestond in 2005 uit circa 90 duizend personen. De panelleden vormen samen met hun huishoudensleden de totale IPO-steekproef, die in 2005 uit ongeveer 255 duizend personen bestond. Voor alle steekproefpersonen zijn inkomensgegevens verzameld. Deze zijn ontleend aan de administraties van de Belastingdienst, het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (huursubsidie) en de Informatie Beheer Groep (studiefinanciering). Verder zijn voor een aantal inkomensbestanddelen, zoals kinderbijslag, aanvullende berekeningen gemaakt. Het CBS publiceert jaarlijks inkomenscijfers op basis van het IPO. Deze cijfers hebben betrekking op inkomensgegevens van 1 januari tot en met 31 december van het betreffende onderzoeksjaar en gaan over de totale bevolking exclusief de institutionele bevolking.

Indeling van het inkomen in drie klassen

De indeling van het inkomen in drie klassen is gebaseerd op een indeling in kwintielen. Deze laatste wordt verkregen door personen oplopend te ordenen naar de hoogte van hun inkomen en vervolgens vijf groepen personen van gelijke omvang te vormen. De laagste klasse wordt gevormd door het eerste (laagste) kwintiel, de middelste

klasse door het tweede, derde en vierde kwintiel, en de hoogste klasse door het vijfde (hoogste) kwintiel.

Literatuur

Agresti, A. (2002). *Categorical Data Analysis*. New York: Wiley – Interscience.

Blau, P.M., Duncan, O.D. (1967). *The American occupational structure*. New York: Wiley and Sons.

CBS (2004). *Equivalentiefactoren 1995–2000*. Centraal Bureau voor de Statistiek, Voorburg/Heerlen.

CBS (2008). *Jaarrapport Integratie 2008*. Den Haag/Heerlen: Centraal Bureau voor de Statistiek.

CBS/SCP (2008). *Armoedebericht 2008*. Den Haag/Heerlen: Centraal Bureau voor de Statistiek.

Ganzeboom, H.B.G., Luijckx, R. (1995). Intergenerationele mobiliteit in Nederland: patronen en historische veranderingen. In: J. Dronkers en W.C. Ultee (red.), *Verschuivende ongelijkheid in Nederland. Sociale gelaagdheid en mobiliteit*. (14–30). Assen: Van Gorcum.

Grawe, N.D. (2006). Lifecycle bias in estimates of intergenerational earnings persistence. *Labour economics*, Volume 13, issue 5, 551–570.

Kösters, L. en F. Otten (2007). Krappe beurs als erfenis? *Sociaaleconomische trends*, 3/2007, 36–41.

Ministerie van VROM / WWI (2007). *Integratienota 2007–2011. Zorg dat je erbij hoort!* Den Haag: Ministerie van VROM/WWI.

Noten in de tekst

¹⁾ Een andere leeftijdsfase van de onderzoekspersonen zou, door bijvoorbeeld een verder of minder ver gevorderde carrière, een ander beeld van inkomensmobiliteit kunnen geven. Daarnaast kan een verschil in leeftijdsfasen van de onderzoekspersonen in 2005 en de ouders in 1985 een effect hebben op de inkomensmobiliteit. De inkomensmobiliteit kan ten onrechte worden overschat wanneer deze levenscycli te ver uit elkaar liggen (Grawe, 2006). Voor de onderzoekspopulatie in dit artikel is dit niet het geval.

²⁾ De groep huishoudens die langdurig in armoede leven wordt doorgaans afgebakend als de huishoudens die vier opeenvolgende jaren een inkomen hebben onder de lage-inkomensgrens (CBS/SCP, 2008). De onderzoekspopulatie in dit artikel is te klein om uit te kunnen gaan van vier jaar armoede, daarom is hier gekozen voor twee jaar armoede. Specifiek gaat het in dit artikel dus om mensen uit huishoudens die zowel in 2004 als in 2005 een inkomen onder de lage-inkomensgrens hadden.